

24.10.2012

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 1025/2011, внесена от Thorsten Kehrmann, с германско гражданство, относно неравното третиране на хомосексуалистите в Германия

1. Резюме на петицията

Вносителят на петицията е хомосексуалист и възнамерява да сключи регистрирано партньорство със своя партньор. Вносителят твърди, че въпреки множество съдебни решения, германското правителство възпрепятства равното третиране на регистрираното партньорство и традиционния брак. Вносителят твърди, че партньорите в двете форми на съжителство имат еднакви задължения един към друг и че следователно двете форми трябва да се третират еднакво в рамките на закона. Според вносителя в Германия това не е така, по-специално по отношение на данъчното право и правото в сферата на осиновяването. Вносителят твърди, че германската страна дискриминира хомосексуалистите и това е в противоречие с правото на ЕС. В тази връзка той се позовава на решението на Съда на ЕС по дело C-147/08.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 06 януари 2012 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

3. Отговор от Комисията, получен на 20 април 2012 г.

Комисията съзнава факта, че някои държави членки, например Германия, предвиждат в своето национално законодателство регистрирани партньорства. В някои от тези държави членки тази установена практика е достъпна изключително само за еднополови двойки, докато в други в регистрирани партньорства могат да влизат както еднополови, така и разнополови двойки.

Понастоящем не съществува законодателство на ЕС относно регистрираните партньорства или браковете, нито пък относно тяхното признаване. Определението и съдържанието на регистрираните партньорства и браковете попадат в обхвата на изключителната компетентност на държавите членки.

Регламентът относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства¹, който в момента е в процес на обсъждане, не включва признаването на регистрираните партньорства, нито въпросите, свързани с данъчното право или осиновяването. За понятието "регистрирано партньорство" е дадено определение в член 2, буква б), но само за целите на този регламент. Конкретното съдържание на това понятие се определя от националното законодателство на държавите членки.

Вносителят на петицията се позовава на решението на Съда на ЕС по делото на J. Römer (C-147/08) относно искане, отправено от немски гражданин от еднополово регистрирано партньорство, с цел да се ползва от същата система за изчисляване на пенсиите, която се прилага към семейните двойки. Случаят е свързан с въпросите на недискриминация по отношение на заетостта и професиите², и по-специално във връзка с недискриминация, основана на сексуалната ориентация, и правото на допълнителна пенсия, която да се изплаща на регистрирания партньор. Съдът се позовава на свое предишно решение, третиращо подобни проблеми³, и подчертава, че за да може да се възползва от същите пенсионни права като семейните двойки, житейският партньор трябва да се намира в правно и фактическо положение, сравнимо с това на сключило брак лице. Едва тогава националният съд трябва да прецени степента на сравнимост, като се съсредоточи върху съответните права и задължения на съпрузите и лицата с регистрирано житейско партньорство.

Според запитващия съд по делото Römer, Германия е създавала отделен режим за лицата от същия пол („регистрирано житейско партньорство“) и този режим постепенно е бил уеднаквен с този на брака.

Заклучение

Към дадения момент не съществува законодателство на ЕС относно регистрираните партньорства. Следователно държавите членки сами следва да решават дали да се погрижат в своите национални законодателства за регистрираните партньорства и/или други граждански съюзи, включително и еднополовите двойки.

Трябва да бъде отбелязано, че решението по делото на Съда на ЕС, на което се позовава вносителят на петицията, е свързано с правата при пенсиониране, а не с тези съгласно данъчното право или правото в сферата на осиновяването.

¹ СОМ(2011)0127 окончателен.

² Директива 2000/78/ ЕО за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите.

³ Решение по дело C-267/06 Maruko[2008], Сборник, I-1757.

Като се има предвид информацията, предоставена от вносителя на петицията, и посочените по-горе основания, Комисията на този етап не е в състояние да предостави по-подробен отговор. Въпреки това, в случай че вносителят на петицията е в състояние да предостави на комисията по петиции допълнителни подробности, Комисията би могла да продължи разглеждането на въпроса.

4. Отговор от Комисията (REV), получен на 24 октомври 2012 г.

В своята последна кореспонденция, вносителят на петицията обръща вниманието на Комисията към решение на Германския федерален конституционен съд от 18 юли 2012 г. В своето решение Съдът е постановил, че неравното третиране на двойките, сключили брак, и регистрираните партньорства по отношение на законодателството във връзка с данъка върху прехвърляне на недвижимо имущество, е в нарушение на германската конституция, тъй като дискриминира регистрираните партньорства по признак сексуална ориентация.

Въпреки това, тази нова информация не променя позицията на Комисията.

По отношение на твърдението за нарушение на член 21, параграф 1 (недискриминация) от Харта на основните права на Европейския съюз, Комисията би желала да отбележи, че според член 51, параграф 1 от Харта на основните права на Европейския съюз разпоредбите на Хартата се отнасят за институциите и органите на Съюза и за държавите членки само когато те прилагат правото на Съюза. Това означава, че Комисията може да предприема действия, само ако въпрос от правото на ЕС се постави при изпълнението на правото на ЕС от държавите членки

Освен това, съгласно първоначалното съобщение на Комисията, не съществува законодателство на ЕС относно регистрираните партньорства, нито законодателство на ЕС относно данъка върху прехвърляне на недвижимо имущество между партньорите.

Във връзка с това, единствено държавите членки имат задължението да осигуряват спазването на своите ангажименти по отношение на основните права, произтичащи от международните споразумения и от тяхното национално законодателство.

Поради това Комисията не може да предприеме действия на равнище ЕС по въпросите, поставени от вносителя на петицията.